

REISVERSLAG 2020 NR 1 MIDDELBARE SCHOOL

Bij aankomst in de hoofdstad hangt er een dichte mist van stof, die direct op mijn keel slaat. Even hoesten en ik weet weer dat we in Afrika zijn.

We blijven lang buiten zitten praten omdat we behalve de slaappleats geen binnen hebben. Om half twee Nederlandse tijd klappen we de klamboe uit. Die zit vol stofdeeltjes, niet zo vreemd met die stofwind denken we. Even uitkloppen, weer ophangen en klaar voor de nacht. De hele kamer, de lakens, de klamboe, het matras, alles zit vol piepkleine maar fanatieke muggen. Er zit niets anders op dan buiten te slapen in de stofwind. Even stevig insmeren tegen de muggen? Nou... niet dus... anti mug staat in Nederland op de wastafel....

Dan maar op zijn Afrikaans: de vloer goed vegen, even dweilen met water en een citroentje en je stevig in een goed uitgeklopt dubbellaken wikkelen, van haren tot tenen.

De volgende dag zijn we vroeg op en vertrekken naar Fass Boye voor de laatste foto's van de middelbare school. Voor zover wij weten de eerste echte middelbare school in Senegal die ook klaar is om dove kinderen in deze school middelbaar onderwijs te geven. De temperatuur loopt op tot 46 graden. Mijn lijf ook en ik krijg een hoofd als een te ver opgeblazen ballon die op knappen staat. Een splinternieuwe school van twee ruime lokalen en een kantoor. Een toiletgebouw met twee wc's en een flinke foss (septic tank). Een oprit voor rolstoelgebruikers. Die staan nog niet op de wachtlijst en het pad van de oprit naar de wc's is mul zand en van de oprit naar de verharde weg hetzelfde. Maar het staat welkom en zodra rolstoelgebruikers zich aanmelden, gaan we actie voeren voor een extra toilet en verharde paden.

Klaar is-ie dus, de school. Het heeft langer geduurd dan verwacht door de overstromingen en door het schoonmaken van het terrein. De grond hebben we gekregen van Fass Boye via de burgemeester. Toen er begonnen was met het graven van de fundering, bleek het stuk grond een vuilnisbelt te zijn. Dat opruimen kostte geld maar vooral ook tijd. Maar nu is-ie klaar, ik kan niet wachten om op tijd te zijn voor de oplevering. Van de laatste handelingen hebben we geen foto's. Er was geen elektriciteit, de houten palen waren omgewaaid, er was geen schoon water en ook geen internet. We kopen langs de weg een stokbrood, verdelen dat onder ons en we denken er boter en kaas op.

Om drie uur in de middag stoppen we langs de weg bij de school. Er zitten wat mensen in werkkleren op een boomstam. En ik zie drie schilders in de schaduw op het terras van de school zitten. Geen aannemer, geen schoolhoofd, geen burgemeester, geen enkele notabele. Geen oplevering? Als we dichterbij komen, zie ik dat de luiken en de deuren nog niet geschilderd zijn. We kijken vragend naar de schilders. Die wijzen op de grote verfblikken, tikken op de verf wat geen verf meer is... Abdou, onze rechterhand en coördinator, is naar Dakar onderweg om nieuwe verf te kopen. 'Jammer,' zeg ik. De schilders halen hun schouders op. 't Is veel te heet om hier te staan en te luisteren naar praatjesmakers, toch?? Enne met een paar dagen is het gepiept.' Ja denk ik, misschien wel, maar dan hadden we niet in de bloedhitte drie uur hoeven rijden om op tijd te zijn... Maar nu?? Nu is hij klaar, kijkt u maar.

warme groet,
Wiljo Woodi en Demba Abou

Voor nieuwe betrokkenen bij Silent Work:
Silent Work is opgericht door mevrouw Wiljo Woodi Oosterom in 2000
en ingeschreven bij de kamer van Koophandel.

Silent Work werkt voor de vergeten kinderen van Afrika en zorgt in
ontoegankelijke gebieden voor:

- Schoon drinkwater,
- Gezonde voeding (landbouw),
- Gezondheidszorg,
- Onderwijs en
- Werkgelegenheid

En vergeet daarbij het dove en/of gehandicapte kind niet.

www.silentwork.org

IBAN:NL29 RABO 0356 918890

